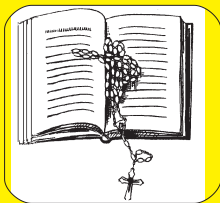
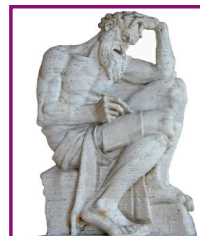

- Čovjek: Hmm... Pa nije loše. Zapravo - super! Vidiš, možda danas prvi put što znam neću morati opet sav napet ići u krevet. Možda odsad neću biti tako umoran.
- Bog: Nisi još gotov sa svojom molitvom. Nastavi.
- Čovjek: I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla.
- Bog: Dobro, dobro. Učinit ću to. Samo se ne dovodi u situacije u kojima možeš pasti u napast.
- Čovjek: Što tim misliš?
- Bog: Pa, recimo, ne pali televiziju kad znaš da trebaš obaviti još neke druge stvari. Isto tako, što se tiče vremena koje provodiš s prijateljima u kafiću; ako ne možeš utjecati na razgovor da ide u pozitivnom smjeru, možda bi trebao još jednom razmisliti o vrijednosti takvog prijateljstva... Također, ne bi se trebao natjecati i uspoređivati sa susjedima i prijateljima. I, molim te, nemoj me koristiti kao izlaz za nuždu.
- Čovjek: Ne razumijem ovo zadnje?!
- Bog: O, znaš ti, znaš. Učinio si to već toliko puta. Uvališ se u neprilike i onda dotrčiš k meni vičući: Bože, pomози mi da se izvučem iz frke i obećavam ti da to nikad više neću učiniti. Sjećaš se nekih takvih nagodbi koje si pokušao napraviti sa mnom?
- Čovjek: Da, Bože, sjećam se. Zbilja se sramim.
- Bog: No, hajde, završi svoju molitvu.
- Čovjek: Amen.
- Bog: Znaš li što to znači?
- Čovjek: Ne, ali bih volio znati. Želio bih ti ugoditi. Vidim kakvu sam zbrku napravio od svog života. I vidim kako bih bio super da postanem jedan od tvojih sljedbenika.
- Bog: Upravo si odgovorio na svoje pitanje.
- Čovjek: Da?
- Bog: E pa sad, kad su neki od starih grijeha izvučeni na površinu i uklonjeni, teško je naći riječi da se opiše sve što možemo zajedno.
- Čovjek: Bože, hajde da vidimo što možemo učiniti od mene. Važi?
- Amen.

*Molitva ne može život
ostaviti
nepromijenjenim.*
(Anonimus)

Ako ga pak ostavlja nepromijenjenim,
onda s njom nešto nije u redu.

SVETO IME

župni bilten - RISIKA

III. NEDJ. DOŠAŠĆA - 12.XII.2010.

Broj: 40(184)

NEDJELJA CARITASA

*Radujte se u Gospodinu
sviđek!
Nagabljam, radujte se!
Gospodin je blizu.*

(Ulazna pjesma današnje mise)

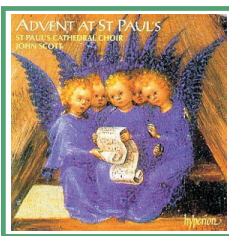
DOŠAŠĆE PORUČUJE...

U misama kroz došašće kao prvo čitanje najviše čitamo Izaiju proroka. Izaijine su poruke pune nade, one otvaraju svjetle horizonte, iz njih progovara čežnja za Bogom koji nam dolazi. U ovom 'pustinjskom' svijetu one su pravo osvježenje, žuđena utjeha...

Posuđujemo i nudimo za razmišljanje jedan kratki i lijepi, sadržajni tekst na tu temu:

"Teže no što je bilo izvući Izraela iz progonstva, jest istjerati progonstvo iz Izraela" (židovska poslovice). Ne vrijedi li to i za progonstvo u nama, kad smo okovani vlastitim lancima, kad se grozničavo držimo vlastitih prokletstava, tako da se čini da nema izlaza iz tog začaranog kruga? No prognanici su u toj svojoj čudnoj navezanosti na progonstvo imali prigodu čuti taj posve jasni usklik: "Tješite, tješite moj narod." Tim pozivom započinje čitav niz drugih poziva: govorite - vičite - pripravite put - poravnajte - uspjesi se - podigni - ne boj se... Taj poziv i obećanje dolaze iz "vedra neba", jer se sve što su ljudi snovali pokazalo ništavnim. No Božja utjeha stvara posve nove odnose. To se dogodilo primateljima ove poruke, koji su bili u progonstvu te su mislili da su izgubili Jeruzalem, da su izgubili hram, a time i svojega Boga. A sada Bog njih zove "Jeruzalemom". Jer oni su duša toga grada te će uskoro u njemu i živjeti. Tako utješeni, spoznali su novu Božju stranu: on je kadar susresti čovjeka i u tuđini, u progonstvu, u najvećoj tami. - Hebrejska riječ za utjehu - "naham" - znači otprilike "odahnuti", odahnuti s olakšanjem. Utjeha je ondje gdje čovjek ponovo može slobodno disati, jer se pred njim poravnavaju putovi. Bog nam je u Isusu podario svoju utjehu. A kao utješeni pozvani smo ujedno biti tješitelji.

Anton Pećar

KAKO MOLIMO ??

Čovjek: Oče naš, koji jesi na nebesima...
 Bog: Da?
 Čovjek: Ne smetaj me. Vidiš da molim.
 Bog: Ali zvao si me.
 Čovjek: Zvao? Nikog ja nisam zvao. Samo molim.
 Bog: Evo, opet!
 Čovjek: Opet. Što?
 Bog: Pa zvao si me. Rekao si: Oče naš, koji jesi na nebesima... Evo me, što hoćeš?
 Čovjek: Ali ja ništa nisam time mislio. To je samo svakodnevna molitva, shvaćaš? Ja redovito molim Oče naš. Od toga se bolje osjećam. To je kao kad obaviš neku dužnost pa se bolje osjećaš.
 Bog: No, dobro. Nastavi.
 Čovjek: Sveti se Ime tvoje...
 Bog: Čekaj! Stani! Što si time mislio?
 Čovjek: Mislio! Čime?
 Bog: Pa s tim: Sveti se Ime tvoje...
 Čovjek: Pa to znači... to znači... O Bože, ja pojma nemam što to znači! Otkud bih ja to znao? Pa to je samo dio molitve. Nego, kad smo već kod toga - a što to zapravo znači?

Bog: Znači: budi štovan... uzvišen... svet...
 Čovjek: Cuj, pa to ima smisla. Zapravo, nikad prije nisam razmišljao što znači: Sveti se Ime tvoje...
 Bog: Dobro, nastavi.
 Čovjek: Dodi kraljevstvo tvoje, budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji...
 Bog: Ti to stvarno misliš?
 Čovjek: Naravno. A zašto ne?
 Bog: A što poduzimaš u tom pogledu?
 Čovjek: Poduzimam? Pa... ništa. Ja sam mislio da bi bilo lijepo da imaš sve pod kontrolom tu dolje kao što imaš tamo gore.
 Bog: A imam li pod kontrolom tebe?
 Čovjek: Pa, ja idem u crkvu.
 Bog: Ne pitam te to, nego što ćemo s tvojim pljuvanjem po bližnjima? To ti je ozbiljan problem. Pa onda, način na koji trošiš novac - samo na sebe. A da ne govorim o filmovima koje gledaš!
 Čovjek: Čekaj. Stani malo. Što si se okomio na mene? Nisam ni bolji ni gori od drugih koji idu u crkvu!
 Bog: Oprosti. Mislio sam samo da hoćeš da bude volja moja. A ako je to cilj, onda treba početi od onih koji to mole. Kao na primjer - od tebe.
 Čovjek: Slušaj, Bože. Moram završiti s ovim. Ovo već traje mnogo duže nego obično.
 Bog: No, dobro, hajde.
 Čovjek: Kruh naš svagdanji daj nam danas...
 Bog: Trebao bi malo popustiti s tim kruhom. Predebeo si.
 Čovjek: Ma čekaj malo. Što je ovo? Dan za kritiku? Ja lijepo krenem obaviti svoje svakodnevne vjerske dužnosti, a ti iz čistog mira ovako baneš i počneš me podsjećati na moje manjkavosti.
 Bog: Molitva je opasna stvar. Mogao bi se zbilja promijeniti. To ti cijelo vrijeme pokušavam objasniti. Zvao si me i evo me. Tu sam. Nastavi moliti. Da čujem sljedeći dio tvoje molitve.
 Čovjek: Strah me je.
 Bog: Strah! Čega?
 Čovjek: Znam što ćeš reći.
 Bog: Hajde, provjeri me!
 Čovjek: Otpusti nam duge naše, kao što i mi otpuštamo dužnicima svojim...
 Bog: A što je bilo s Ivanom?
 Čovjek: Evo, vidiš! Znao sam! Znao sam da ćeš i njega odnekud izvući! Bože, zašto govori laži o meni? Zašto širi priče o mojoj obitelji? Nikad mi nije vratio dug. Zakleo sam se da ću s njim izravnati račune...
 Bog: A tvoja molitva? Što ćemo s tvojom molitvom?
 Čovjek: Pa, nisam mislio ozbiljno.
 Bog: No, bar priznaješ. Ali nije ti baš neki štos vući oko taj gorki teret u sebi, zar ne?
 Čovjek: Ne, ali osjećat ću se puno bolje kad izravnam račune s tim susjedom.
 Bog: Nećeš se osjećati bolje, nego gore. Osveta nije slatka. Pomisli samo kako si već nesretan. No, ja to mogu promijeniti.
 Čovjek: Možeš? Kako?
 Bog: Ti oprosti njemu, a ja ću onda oprostiti tebi. Tada će mržnja i grijeh biti njegov problem, a ne tvoj. Ti ćeš naći mir u srcu.
 Čovjek: Ma da. U pravu si. A i više nego što se želim osvetiti njemu, želim biti OK s tobom... (Uzdah). No dobro, opraštam mu. Kad malo bolje razmislim, njemu je naprosto suđeno da bude bijedan i odvrat. Svakome tko ide naokolo i čini ljudima svinjarije koje on radi, treba pomoći da se izvuče iz toga. Pokaži mu nekako pravi put.
 Bog: Evo vidiš. Super. I kako se sad osjećaš?

